Vrijdag 24 Maart 1944 | DAGBLAD | 61ste Jaargang No. 4165

AMIGOE DI CURAÇAO

VOOR BETER GRAVEERWERK ED. H. RAGHUNATH

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

ED. H. RAGHUNATH Madurostr. 26., tel. 1397 UW JUWELIER

Hernieuwd offensief van Zjukov.

Duitsers bezetten alle Roemeense en Bulgaarse havens aan de Zwarte Zee.

Churchill tot valschermtroepen: „Spoedig zult gij de gelegenheid hebben op grondgebied van bezet Europa te landen".

CHURCHILL BEZOEKT DE VALSCHERMSPRINGERS.

Roger Greene seint uit Londen:

Churchill bracht een onverwacht bezoek aan de Noordamerikaanse luchttroepen op het platteland van Engeland en zeide tot hen met een stem waaruit diep gevoelen sprak, dat zij „spoedig de gelegenheid zullen krijgen" om op de grond van het door den vijand bezette Europa te landen.

In gezelschap van Generaal Dwight D. Eisenhower, Luitenant Generaal Omar N. Bradley en Generaal Majoor Lewis H. Brereton, Bevelhebber van de Noordamerikaanse 9e luchtmacht, aanschouwde de Premier het kleurrijke toneel van honderden Noordamerikaanse luchttroepen, die uit golven van snelle vliegtuigen sprongen op de groene Engelse velden op enkele honderden meters van waar het gezelschap stond.

„Gij hebt een grote rol te vervullen", zeide Churchill tot hen. „Het is met een gevoelen van diepe bemoediging, dat ik de eer heb jullie hier vandaag te zien.

In deze weken, welke zo snel voorbijgaan zie ik hier op Engels grondgebied deze speciaal geoefende soldaten van onzen groten Amerikaansen bondgenoot verzameld, zich voorbereidend om een slag toe te brengen voor [illegible] ene van onze beide landen ooit in het verleden gestreden heeft."

Churchill vervolgde, terwijl talrijke valschermspringers met stalen helmen zich om hem samendrongen.

„Het is een wereldzaak, omdat — hoewel niemand kan weten hoe de toekomst van de wereld zich zal vormen — wij vastbesloten zijn met ons leven en goed een ieder te geven aan de schuldigen zodat voorkomen zal worden dat de massa weer aan tyrannie zal worden onderworpen."

Het is de eerste maal, dat Churchill een bezoek bracht aan een volkomen Amerikaanse afdeling. De premier was in een joviale bui en toonde de grootste belangstelling voor alle ingewikkelde uitrustingsstukken der Noordamerikaanse valschermtroepen.

Telkens stond hij stil om te praten met de mannen van overzee. Onnodig te zeggen, dat de Noordamerikanen een nog grotere belangstelling toonden in den dikwangigen man met bolhoed, die Engeland uit de zwarte dagen van Duinkerken heeft gebracht naar de drempel der victorie. Over die victorie gaf hij zijn vertrouwen te kennen.

Churchill zeide: „Ik dank God, dat gij hier zijt en uit de grond van mijn hart wens ik u allen geluk en succes."

Churchill stapte met wonderbaarlijke veerkracht voor zijn 69 jaren langs het kort gemaaide hooiveld en klom de steilen loopplank van een reusachtige glijder voor het vervoeren van troepen op. Van een Noordamerikaansen soldaat nam hij een machinegeweer over om ook dit te inspecteren. Aan den valschermspringer Laddie Valek van Ohio, die naar voren stapte met zijn volledige uitrusting, vroeg Churchill: „Hoe zwaar weeg je?" Valek, die ongeveer 135 pond (Am.) weegt, zette zijn borst uit.

„Driehonderd pond, Mijnheer". De Premier trok zijn wenkbrauwen sceptisch omhoog, glimlachte en liep verder.

Eisenhower, van wiens vier zilveren sterren één schuil ging onder de kraag van een korte veldjas, vestigde Churchills aandacht op de tentoongestelde Noordamerikaanse veldrantsoenen. Hij nam een blikje op en zeide dat zij er een moesten stelen: dat zij er goed uitzagen. „Zij zien er alle goed uit — alles", zeide de Premier.

Zowel Churchill als Eisenhower stonden in een tribune om toe te zien hoe de rode, witte en blauwe valschermen omlaag kwamen terwijl zwermen van troepentransportvliegtuigen laag over de horizon kwamen aanzetten en hun ladingen uitwierpen van zwaar bewapende mannen, die bengelden en zweefden onder hun veelkleurige valschermen.

Blijkbaar onder de indruk nam Churchill een lange haal aan zijn grote zwarte sigaar en wendde hij zich tot Eisenhower met een knik van resoluut vertrouwen over de rol die door de Noordamerikaanse luchtsoldaten zal worden gespeeld bij de bestorming van Hitlers Europa." (Londen, (AP)

Op dit kaartje kan men zien hoe de Russische aanval zich ontwikkelde in de richting van de Dnjester en Bessarabië. Het belangrijke spoorweg-knooppunt Vapnyarka is thans in Russische handen.

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

Op 23 Maart vervolgden onze troepen hun offensieve gevechten ten Zuid-Westen van Kamenets, waarbij zij de districtscentra van het Tarnopol-gebied Saiozjtsy en Glubotsjek Veliki veroverden alsook meer dan 20 andere plaatsen.

Enkele dagen geleden hernieuwden de troepen van het 1e Oekraïne-front hun offensief in de sector van Tarnopol en Proskurov. Na de vijandelijke defensies doorbroken te hebben vorderden zij binnen drie dagen van offensieve gevechten van 40 tot 60 kilometer. In de loop van het offensief veroverden onze troepen de districtscentra van het Tarnopol-gebied, de stad en het grote spoorwegknooppunt Kapitsjintsy, de steden en grote spoorwegstations Krembovlya, Nikoltsy en Gremailov, het districtscentrum van het Kamenets-Podolsk gebied Perspin alsook meer dan 200 andere plaatsen. waaronder de spoorwegstations Beresovitsa, Ostrov, Prosjova, Mikulintsy-Trusev en Perenuvika.

Door de slagen van onze troepen leed de vijand hevige verliezen in manschappen en materiaal. Ten Westen en Zuid-Westen van Vinnitsa overkwamen onze troepen de vijandelijke weerstand en tegenaanvallen en vervolgden zij hun offensief. Zij veroverden het districtscentrum van het Kamenets-Podolsk gebied de stad Lepitsjev alsook meer dan 25 andere plaatsen.

Ten Zuiden van de stad Mogilev Podolsk vervolgden onze troepen hun offensief op de Westelijke oever van de Dnjester en veroverden zij de districtscentra van de Moldavische Republiek de steden Ryajkanovka, Tyrnovo en Vertuzjany alsook meer dan 40 andere plaatsen.

Ten Zuid-Westen en Zuiden van Gaivoron kwamen onze troepen al vechtende vooruit en veroverden zij het districtscentrum van het Odessa-gebied de stad en het grote spoorwegstation Kadima. Ook veroverden zij meer dan 30 andere plaatsen.

In de richting van Nikolaev vervolgden onze troepen de gevechten om den vijand te verdrijven van de Oostelijke oever van de Zuidelijke Boeg en veroverden zij verschillende plaatsen. Onze troepen hebben de stad Voznesensk bereikt en bestrijden den vijand in de buitenwijken van de stad. In andere sectoren van het front werden gevechten van plaatselijk belang geleverd. Op 22 Maart ontwrichtten of vernielden onze troepen 51 Duitse tanks. 24 Vijandelijke vliegtuigen werden neergehaald in luchtgevechten of door het afweervuur" (Moskou, (AP) 23.3).

DUITSE VOORBEREIDINGEN.

Koortsachtige voorbereidingen van de Duitsers tegen een Geallieerde invasie in Nederland uiten zich in een ware terreur achter de Atlantische vestingmuur, volgens het sluikblad „Vrij Nederland" dat schrijft: De Nederlanders worden van hun bedden gelicht om hele nachten loopgraven te maken en de vrouwen worden gedwongen de was te doen voor de Duitse soldaten. Van alle kanten van het land bereiken ons berichten over intense activiteit van de moffenhorden en waar een mof aan het werk is brengt hij schade aan. Een nieuwe Duitse methode is midden in de nacht mensen van hun bed te lichten en in vrachtwagens samengepakt weg te voeren om 12 uur achter elkaar loopgraven te maken of zand te dragen onder [illegible] Schiphol, Den Haag, Middelburg. Zelfs schooljongens worden voor dergelijk werk opgeroepen, maar in Den Haag bijvoorbeeld, weigerden de leraars der Middelbare Scholen aan de oproep gevolg te geven en het hele plan viel in het water. Dertien burgemeesters moesten reeds „onderduiken" omdat zij evenzeer geweigerd hadden inwoners hunner gemeenten aan te duiden om dwangarbeid voor de Duitsers te verrichten.

De Nederlandse ondergrondse pers wijst er ook op, dat de ontruiming der bevolking van het Westelijk deel van Nederland en de voorbereidingen om de polders onder water te zetten van dag tot dag duidelijker tonen dat de Duitsers beneden Den Helder en ten Noorden van Amsterdam, achter de duinen in Noord-Holland, in de buurt van Rotterdam en een strook van Zuid-Holland tot de Zuiderzee onder water willen zetten. De Duitsers hebben de bevolking van Voorne Putten, Beierland, Goeree Overflakkee, St. Philipsland en Tholen gewaarschuwd, dat zij begin Maart ontruimd worden. Ook het gedeelte van Noord-Brabant beneden het Hollandse Diep heeft een dergelijke verwittiging ontvangen. Rotterdam is vol geëvacueerden uit Zeeland en iedere dag komen er nieuwe bij. Gedeelten van Zeeland zijn volgens [illegible] den door de Duitsers verplicht mee te helpen aan het oprichten van versterkingen rond de stad terwijl de parken rondom Haarlem vernield werden om tankvallen te maken (Aeta).

In Zuid-Rusland hebben de Russen het gemunt op Odessa, de belangrijke haven aan de Zwarte Zee. Ook Nikolaev wordt bedreigd door de troepen van Generaal Malinovsky. Kherson is reeds veroverd.

MEER DAN 3000 TON.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart maakte bekend, dat de Raf in de nacht van Woensdag meer dan 3000 ton springstoffen en brandbommen op Frankfurt wierp, het grootste gewicht dus dat ooit op enig doel in de oorlog geworpen werd (Londen, (AP) 23.3).

Het nieuws van vandaag.

Maarschalk Zjukovs 1e Oekraïne-leger heeft in een hernieuwd offensief een diepe wig gedreven tussen de grote Duitse bastions Tarnopol en Proskurov, welke de belangrijke toegangswegen naar de Karpatische bergen beschermen. Dit maakte het Russische Hoofdcommando gisteravond bekend. De voorhoede van Zjukov veroverde en passeerde reeds de stad Kapitsjintsy op 55 kilometer ten Zuiden van Tarnopol en bevindt zich nu op minder dan 110 kilometer van de Proet — grens tussen Rusland en Roemenië. De Tsjechoslowaakse grens is iets verder.

Ten Westen van de Dnjester namen de troepen van het 2e Oekraïne-front nog 40 plaatsen. Hier zijn de Karpaten reeds in zicht — in felle vechten de troepen in de uitlopers van deze geweldige bergketen waar Hitler haastig zijn troepen opstelt.

De Duitse Führer heeft ook de belangrijkste punten in Roemenië en Bulgarije doen bezetten door zijn manschappen en alle havens van de Balkan aan de kust van de Zwarte Zee — de Turkse uitgezonderd — zijn in Duitse handen.

In Joegoslavië bezorgt Tito den vijand nog altijd een hoop narigheid. De Partijgenoten zijn nu vooral actief ten Westen van Beograd, maar het is niet bevestigd, of zij contact gemaakt hebben met de Hongaarse weerstandstroepen.

De Duitse radio ontkende het categorisch, zomede de berichten dat Horthy en andere leiders van de Hongaarse regering in Duitsland gevangen zijn.

In Italië worden nog altijd felle gevechten geleverd om Cassino maar de partijen zijn schaakmat en kunnen elkaar niet verdrijven. De luchtmacht blijft aanvallen doen op rangeerterreinen, havens en vijandelijke concentraties.

Boven Duitsland en West-Europa duurt het lucht-offensief ook voort. Na de recordaanval op Frankfurt waarbij meer dan 3000 ton aan springstoffen geworpen werd, namen de Noordamerikaanse luchtmacht de bases van de Luftwaffe in het Noord-Westen van Duitsland onder handen. Heden schijnen de Noordamerikaanse aanvallen gericht te zijn in Zuid-West Duitsland.

In de nacht beperkte de Raf haar verrichtingen tot de bezette gebieden, vooral doelen in Frankrijk.

Winston Churchill heeft bij een inspectie van de Noordamerikaanse luchttroepen in Engeland verklaard, dat zij spoedig de gelegenheid zullen krijgen te landen op het gebied dat door den vijand in Europa bezet is. En Roosevelt stelde 6 April vast als Legerdag. 6 April, aanstaande is Witte Donderdag.

— Zeer hevige gevechten woeden om Cassino. Aan alle fronten kwamen de patrouilles in botsing. Er werden gevangenen gemaakt en verliezen aan den vijand toegebracht. De luchtmacht voerde ongeveer 800 enkelvluchten uit: aanvallen op de rangeerterreinen te Campo di Marte te Florence en de brug van Pontassieve met goede resultaten. De spoorwegen te Padua werden in de nacht wederom aangevallen.

— Noordamerikaanse zware bommenwerpers hebben heden militaire doelen in het Westen van Duitsland aangevallen, volgens officiële bekendmaking.

„Mijn Dag"

door ANNA ELEANOR ROOSEVELT.

Gisteren had ik geen plaats om te vertellen over het diner dat door den President van Venezuela en Mevrouw Medina in Caracas gegeven werd. De woning van den President is in een voorstad van de stad en omgeven door een mooie tuin, waarin vele verschillende planten en bloemen groeien en slanke palmen wuiven. Orchideeën stonden niet alleen op de tafel, maar hingen ook aan de bomen. Wij zaten aan tafel op een groot terras en hadden een uitzicht over een toneel uit sprookjesland. Witte lichten waren rondom de boomstammen aangebracht en kleine tafeltjes stonden in het gras beneden ons.

Wij wandelden van het terras over het grasveld en weer terug om te gaan zitten en te kijken naar de schoonheid van de nacht nog verfraaid door menselijke kunstzinnigheid. Het was moeilijk er zich rekenschap van te geven dat er in andere delen van de wereld dood en verschrikking en vernieling heersten.

Hier heerste goede wil en de Venezolanen toonden hun goede wil tegenover de Verenigde Staten van Amerika, door mij te laten voelen welke prijs zij stelden op het bezoek van de vertegenwoordigster ener grote republiek, waarover zij steeds spreken als „Uw groot land, de Verenigde Staten van Noord-Amerika".

Er is zoveel dat in deze landen op ontwikkeling wacht, zoveel sluimerende kracht dat m.i. niemand kan nalaten een gevoel van voldoening te hebben wanneer wij de ware vriendschap tussen onze beide volken zien groeien. Ik hoop dat er een steeds toenemen[illegible] zijn en dat veel van hun poëzie en moderne litteratuur vertaald zal worden om in ons land gelezen te worden. De samenwerking, die de oorlog ons opgedrongen heeft zal, hoop ik, overgaan in vriendschappelijke samenwerking tot heil van de toekomstige wereld.

De Minister van Buitenlandse Zaken (van Venezuela) en Mevrouw Parra-Perrez brachten mij hedenmorgen naar het vliegtuig en wij kwamen kort voor elf uur op Curaçao aan. Eerst bezocht ik het vliegveld en reed vervolgens naar het Paleis van den Gouverneur, een zeer oud gebouw, opgetrokken rondom een plein, waar Nederlandse, Britse en Noordamerikaanse bureaux zodanig naast elkander zijn aangebracht dat het hun onmogelijk zou zijn niet samen te werken.

Het uitzicht van het Paleis van den Gouverneur over de havenmonding naar de huizen aan de overzijde is als een blik op een stukje Nederland en niettemin zijn op dit kleine eiland 51 verschillende nationaliteiten door elkaar gevlochten. Nederlandse helderheid en orde overheersen overal, maar de mooiste groententuin, die ik gezien heb, behoort toch aan een Chinees.

Na de lunch die door den Gouverneur, Dr. P. A. Kasteel werd aangeboden brachten wij verschillende bezoeken met Schout bij Nacht Theodore E. Chandler, die het bevel voert over leger en vloot. Nadien bezochten wij de U.S.O. in de stad terwijl ik gedurende de dag de gelegenheid had een groot gedeelte van onze jongens toe te spreken en het avondmaal te nuttigen met twee verschillende legereenheden.

Ik vloog naar Rio

door Z.

2

Dinsdag 25 Januari.

De verkoudheid is nog niet geweken. Na het ontbijt ga ik op verkenning uit. Daar er gebrek aan benzine is, hebben de auto's meestal houtskoolgeneratoren en ik heb me verbaasd over de grote capaciteit die men daarin kan bergen, want men kan zeer grote afstanden met één zak houtskool afleggen. De generatoren misstaan volstrekt niet op de auto's, ze zien er netjes uit: gelakt in de kleur van de wagen en voorzien van gechroomde randjes, staan ze werkelijk keurig. Ik heb trouwens bij mijn verdere bezoek kunnen constateren, dat de Braziliaanse industrie op een zeer hoog peil staat en van de modernste werktuigen is voorzien; zelfs draaibanken en dergelijke werktuigmachines, ook schaafbanken en sterke-armschaafmachines heb ik van Braziliaans fabrikaat gezien.

In de étalages zie ik dat in Brazilië nog alles te krijgen is: electrische strijkijzers, broodroosters, gehaktmachines en zoveel dingen die wij door de oorlog bijna niet meer kunnen krijgen.

Het regent nog altijd en de temperatuur is vochtigwarm. Rio heeft mooie boulevards, met 2 of 4 rijen bomen; de trottoirs zijn weer van mozaëk zoals ik in Recife reeds gezien heb. De stad herinnert door zijn wolkenkrabbers aan New York maar is mooier omdat alle boulevards enige rijen palmbomen hebben.

De bevolking, die om deze tijd naar kantoor en werkplaats gaat, is verzorgd in kleding en uiterlijk en het land moet dus wel zeer welvarend zijn. Als ik onderweg de weg ben kwijtgeraakt word ik door een Heer naar het gezochte adres gebracht. De conversatie wordt van zijn kant in het Portugees en van mijn kant in het Engels gevoerd, zodat wij elkaar heerlijk niet verstaan. Hij schijnt te denken dat ik Engelsman ben want als ik hem goed begrijp is er op het ogenblik ergens een Engelse expositie in Rio. Ik vertel hem dat ik Nederlander ben, maar hij reageert er niet op. Na vijf minuten dringt het pas tot hem door want hij begint met zijn ogen te rollen en zegt: 'Oh, olandese'. Hij legt zijn linkerhand op zijn buik, brengt die dan naar zijn wang zoals onze kinderen zeggen: o, wat is dat lekker. Vervolgens legt hij zijn hand op zijn hart. Ik begrijp, eruit dat hij in zijn leven iets lekkers van Hollandse oorsprong gegeten of gedronken heeft, zeker bols of kaas. Na een kwartier zijn wij aan het verlangde adres en wij nemen hartroerend afscheid. Ik verbeeld me dat hij naar mijn hand kijkt, zou hij een fooi verwachten? Maar ik kan toch zo'n keurig heer geen fooi geven? Hij vertrekt zonder fooi, en misschien is dit een slechte noot voor Nederland.

Na de lunch regent het nog altijd; mijn verkoudheid maakt het raadzaam naar bed te gaan, maar ik heb geen geluk. Eerst gaat de telefoon, blijkbaar niet voor mij, daarna krijgt het kamermeisje ruzie met een knecht en aan die ruzie komt maar geen eind, daarna gaat weer de telefoon, zodat ik het eindelijk maar opgeef en opsta.

Ik heb vergeten u mijn kamermeisje voor te stellen: ze is keurig netjes in het zwart gekleed met een wit schortje, maar verder is ze vrij van alle vrouwelijke schoonheid. Het sanitair in het hotel is prima en van Braziliaans fabrikaat, evenzo het hang- en sluitwerk. In de stad wandelende zag ik in de étalages dames- en herenschoenen om van te watertanden. Het zijn hier mensen met veel smaak.

Des avonds bewonder ik het uitzicht op de baai met zijn duizenden lichtjes; het is ook een glorieus gezicht al die lichten langs de hellingen der bergen.

En maar regen, regen, regen. Ik ondervind dat de sigaren hier goed maar duur zijn. Het regent nog steeds, zodat ik het laatste uurtje vóór het diner in de bar doorbreng. Drie Noordamerikanen dobbelen; die oude heer speelt alsof het millioen van Curaçao er van afhangt. De kelner komt naar me toe met een knikje als van een biechtvader die je een aanmoediging wil geven; dergelijke aanmoedigingen heb ik in een bar niet nodig. Zie eens hoe eerbiedig hij het schaaltje met het wisselgeld draagt.

Het diner was uitstekend; men heeft zeker het nieuwe Curaçao kookboek gebruikt.

Quarta-feira, 26 de janeiro de 1944.

Het is droog......

U ziet uit het bovenschrift wel dat ik begonnen ben met de studie van het Portugees. Ik kan u trouwens wel verklappen dat gisteravond tijdens het borreluurtje mijn kennis van Portugees ontzettend is toegenomen. In ieder geval sprak ik het gisteravond vlotter dan vanmorgen.

Vanmorgen naar kantoor gaande zag ik een mooi, groot gebouw Sao Borja geheten. Dit trok mij direct aan, want ik heb indertijd een beschrijving gelezen van het uiterst interessante leven van Franciscus van Borgia, vice-koning van Spanje onder Philips II en die op latere leeftijd in de Jezuïetenorde trad en zelfs de der generaal was dier toen nog jonge orde. In de hal van het gebouw was de Engelse tentoonstelling van foto's waarover die Heer gisteren sprak. Het was een prachtserie van foto's waarmede de Engelsen wilden demonstreren de vrijheid die de Kerk in het Britse Rijk geniet; in dit katholieke land zal dit niet nalaten in te slaan.

Na de middag en de gehele avond weer regen.

Quinta-feira 27 Janeiro.

Het regent, en geen taxi te krijgen. De bussen en trams zijn overvol, dan maar lopen. Om 11 uur is het droog. Des namiddags naar het beroemde Suikerbrood. De 1ste kabelbaan brengt me in 5 minuten naar de berg Suca, waar een kleine dierentuin en ook een dansvloer is. De 2de kabelbaan brengt me naar de eigenlijke Pao do Assugar. Het is hier een prachtig uitzicht. Met de kabelbaan is er een halfuursdienst in beide richtingen; ze bestaan uit een soort tramwagen zonder wielen, plaats biedende aan circa 20 passagiers. Het is guur op deze 420 meter hoge berg. In de stad kan men de regen zien neerhozen. De gehele avond regen. 's Avonds gedineerd in Copacabana, daarna de show bewonderd in het Casino van Urca, waar ook enige speelzalen zijn.

In de Correio da Manha van heden komt het volgende voor ons Nederlanders interessante bericht voor:

Het verdrijven der Hollanders uit Brazilië.

Herdenking van de 290ste verjaardag van dit glorieuze feit. Gisteren was het 290 jaar geleden dat de Hollanders uit Brazilië werden verdreven; dit feit bekroonde de lange strijd van Brazilianen en Portugezen tegen de overweldigers.

De Hollanders waren reeds te-

SERENADE.

ruggedrongen tot de kleine zone van Pernambuco met als centrum Recife toen de eerste veldslag plaats vond van de Guararapes op 19 April 1648; de strijd was hard met als resultaat de nederlaag van de Bataven toegebracht door de verdedigers van het land van Santa Cruz onder leiding van Francisco Barreto de Menezes. Maar onze overwinning was niet beslissend en dientengevolge herhaalde zich een jaar later op 19 Februari de slag op dezelfde plaats waarbij Francisco Barreto de Menezes een volledige overwinning behaalde. De geringe sterkte van de overwinnaars stond hun echter niet toe vol profijt uit hun succes te trekken en de indringers te verdrijven.

Echter hebben onze brave mannen toen hun energie verdubbeld en gebruik makende van de omstandigheid dat Holland zich in oorlog bevond met Engeland (waardoor de verbindingslinies van de Hollandse troepen in het gedeelte van Brazilië wat hun nog overbleef in moeilijkheden kwamen) verdichtten zij de cirkel om Recife te land en ter zee en dwongen de invallers op 26 Januari 1654 tot de capitulatie, getekend door Sigismundo van Schkoppe voor het fort van de Cinco Pontes.

Op deze wijze eindigde door de glorie van onze wapenen de historische strijd welke zoveel helden aan Brazilië gaf o.a. als grootsten Vidal de Negreiros, Felipe Camarao Fernandez Vieira Matias de Albuquerque Salvador de Azevedo en Antonio de Lima.

Herdenking van het feit in Recife.

Recife 26 Januari. Ter herdenking van de datum der verdrijving der Hollanders heeft het Archeologisch Instituut een plechtige zitting gehouden.

Curaçao.

GEDENKPLAAT VAN CURAÇAO AAN STO. DOMINGO.

Het eerbewijs van het Curaçaose volk aan Santo Domingo ter gelegenheid van het Eeuwfeest der Onafhankelijkheid van deze Republiek is een marmeren gedenkplaat, welke een plaats gevonden heeft in het Ramfis Park van Ciudad Trujillo. Over de onthulling ervan op Zaterdag 4 Maart j. vinden wij het een en ander in het blad **„La Opinion"**. De leden van de speciale missie welke Nederland vertegenwoordigden bij het Eeuwfeest, waren hierbij aanwezig, te weten de Heren Dr. Arthur Methöfer, Schout bij Nacht Meyer Ranneft, Dr. William Ch. de la Try Ellis en de Heer John Menge. Bovendien waren er de Nederlandse Consul en Vice Consul, talrijke leden van de Curaçaose kolonie, persoonlijkheden van Santo Domingo en belangstellenden.

Curaçao werd bij deze gebeurtenis speciaal vertegenwoordigd door de Heren Dr. de la Try Ellis en Menge, alsook Egon D. Baiz, Jaime Sprock en Oswald van der Dijs.

In zijn redevoering bracht de Heer Dr. de la Try Ellis de speciale groeten en felicitaties over van het Curaçaose volk. Bizondere banden van vriendschap hebben steeds het volk van Curaçao verbonden met de Dominicaanse Republiek — zo zeide hij — en dit nederig eerbewijs is hiervan een blijk.

De Heer Ellis bracht een woord van hulde aan het adres van President Trujillo en besloot met de hoop, dat de Dominicaanse Republiek zal voortgaan in een atmospheer van vrede en arbeid in het concert der Verenigde Landen.

Hierna vond de onthulling van de gedenkplaat plaats door Mevrouw Westerveld. Boven aan de plaat staat het woord „Curaçao".

Daaronder zijn twee handen ineen; voorts de Nederlandse en Dominicaanse vlag ineengestrengeld met daartussen een votieflamp. Onderaan staan in het Spaans: „Dominicaanse Republiek, 27 Februari 1944".

Namens de Gemeenteraad van het district sprak hierop de Practizijn Enrique de Marchena. In een mooie redevoering memoreerde hij het feit, dat Curaçao altijd een vluchthaven geweest is voor hen die zich om een of andere reden uit eigen land moesten verwijderen. Ook zeide hij, is van de „beroemde colleges" op Curaçao de cultuur uitgegaan naar de omliggende landen.

De spreker verklaarde, dat het Dominicaanse volk steeds bewondering heeft gehad voor Hare Majesteit de Koningin en het Huis van Oranje, in het biezonder om de burgerlijke en democratische verdiensten en de wijze waarop zij thans schouder aan schouder met de Verenigde Landen samenwerken tot het maken van een betere wereld.

De Heer Marchena besloot met te zeggen, dat deze gedenkplaat als blijvend aandenken zal dienen aan de vriendschap en traditionele broederschap tussen Santo Domingo en Curaçao.

STATEN VAN CURAÇAO

Gisteravond kwamen de Staten van Curaçao bijeen ter behandeling van het „Ontwerp-landsverordening houdende een tijdelijke verhoging van de verlofbezoldiging bij een buitenlands verlof wegens langdurige onafgebroken dienst krachtens de bepalingen van het Wetsindisch Verlofbesluit 1924". De Administrateur van Financiën Meester Henri J. M. Hoogeveen gaf namens het Bestuur antwoord op een quaestie gesteld in het Eindverslag en wel de volgende quaestie.

In de memorie van antwoord deelde het Bestuur mede, dat het ontwerp voor een nieuw Westindisch Verlofbesluit, dat de Algemene Curaçaose Ambtenarenbond **heeft ontworpen, voor advies is toegezonden aan de Commissie, belast met de herziening van de bezoldigingsregeling en andere financiële regelingen betreffende Curaçaose ambtenaren.** Naar aanleiding hiervan werd in de afdelingen opgemerkt, dat het ontwerp van de Ambtenarenbond **toch zeker wel ruim een jaar geleden** is ingediend, en dat sedert niets anders vernomen is, dan dat de herziening van het „Westindisch Verlofbesluit 1924" in studie was. Het zal zijn, dat de leden van de Commissie druk bezet zijn met andere werkzaamheden. Men wilde dan ook het Bestuur in overweging geven om — indien het niet een tijdstip zou kunnen noemen, waarop de herziening tegemoet gezien zou kunnen worden — een afzonderlijke, speciale commissie in te stellen om deze voor te bereiden.

De Heer Hoogeveen verklaarde, dat inderdaad de leden van de commissie te druk bezet zijn met andere werkzaamheden om dit ontwerp te bestuderen. Het Bestuur zal dan ook gaarne een afzonderlijke, speciale commissie willen benoemen om de zaak te bespoedigen.

Statenlid William R. Plantz zegt, dat het zeer aangenaam is te horen, dat het Bestuur een afzonderlijke commissie wil instellen. De Heer Plantz maakt nog eens duidelijk hoe lang al op het advies gewacht wordt en dringt met grote klem aan op een zo spoedig mogelijke instelling van deze commissie.

Met zijn bekende vriendelijke welwillendheid zegt Bestuursgemachtigde Hoogeveen toe, dat hij het verzoek om zo spoedig mogelijk een commissie te benoemen, zal overbrengen.

Het ontwerp komt vervolgens in stemming en wordt aangenomen.

Voor de behandeling van dit ontwerp waren er bij de „Ingekomen Stukken" nog twee verzoekschriften. **Een van het haven- en loodspersoneel om verbetering in hun positie te verkrijgen.** Op 15 September 1943 zonden zij Zijner Excellentie den Gouverneur een verzoekschrift, dat echter tot dusver onbeantwoord bleef, hetgeen een ernstige **teleurstelling was. Het personeel richt nu aan de Staten van Curaçao een verzoekschrift om te verkrijgen, dat alsnog verbeteringen van hun positie tot stand komen.** In het verzoekschrift wordt er op gewezen, dat het haven- en loodspersoneel een der oudste en trouwste tak van overheidsdienst is en dat de kern van het huidige personeel bestaat uit mensen, die reeds 10 tot 18 dienstjaren hebben. De verslechting van de positie van het haven- en loodspersoneel dateert reeds van het jaar 1933 toen bij de ingevoerde centralisatie de mannen van de loods- en havendienst werden teruggebracht van maandloners tot maandgelders (dit zijn mensen, die per dag verdienen, **maar per maand betaald worden**). **In de verbeteringen, die de laatste tijd in de lonen zijn aangebracht, had het havenpersoneel geen deel.** Gewezen wordt er nog op, dat het personeel zwaar werk verricht en altijd klaar moet staan.

Nadat het verzoekschrift was voorgelezen, werd door de Staten een commissie van advies gekozen, waarin zitting kregen de Heren John A. de Jongh, José M. Kroon en Frederik J. Q. Kwartsz.

Het tweede verzoekschrift was van sergeant-majoar J. P. van Hesteren, naar aanleiding van de herziening der pensioenen van de politie. Het zeer gedocumenteerde verzoekschrift werd na voorlezing verwezen naar de afdelingen, en behandeld te worden tegelijk met het betreffende ontwerp.

Zuster Jean Antoine (links) en Zuster Ann Celie op de pier van New Jersey na aankomst uit Europa met het inruilingsschip „Gripsholm". Zij behoorden tot een groep nonnen van de Dochters van de Heilige Geest, die 17 maanden lang te Vittel in Frankrijk door de Duitsers geïnterneerd waren.

GEDECOREERD.

De leden van de Nederlandse missie, die aan het Eeuwfeest der Onafhankelijkheid van de Dominicaanse Republiek deelgenomen heeft, zijn allen bij besluit van President Rafael Leonidas Trujillo Molina gedecoreerd. De heer A. Methöfer werd begiftigd met de Orden del Mérito Juan Pablo Duarte en el grado de Gran Cruz; Schout bij Nacht Ranneft werd begiftigd met dezelfde orde in de rang van Groot Officier; de Heer de la Try Ellis werd begiftigd met deze orde in de rang van Commandeur en de Heer Menge in de rang van Ridder.

VAN DER LAAN VERTROKKEN.

Vanmorgen om 8 uur is Mr. Thys van der Laan, oud-procureur generaal van Curaçao, met bestemming Miami van Curaçao vertrokken. Vele vrienden en bekenden deden hem uitgeleide. Adjudant I. Lansberg vertegenwoordigde Zijne Excellentie den Gouverneur. Verder waren daar de nieuwe Procureur-Generaal Mr. L. C. Kwartsz, Majoor E. L. Venema en vertegenwoordigingen van de verschillende Politiecorpsen, Heren van de C.P.I.M.-directie en vooraanstaande personen uit de verschillende handels- en politieke wereld, het Parket, het Hof, allen tezaam een zeer grote menigte. Met bijna allen wisselde Van der Laan nog enkele woorden. De Heer Van der Laan was zichtbaar ontroerd, toen het ogenblik van vertrek naakte. Overmorgen zal de Heer Van der Laan uit Miami doorreizen naar Washington.

VERONICA.

In antwoord op een vraag wanneer de feestdag is van de H. Veronica, die met haar doek Christus' gelaat zou hebben afgewist (6e Kruiswegstatie), **kunnen wij mededelen, dat haar feestdag valt op 27 Februari** (in Schrikkeljaren op 28 Februari). De vraagster is dus juist enkele weken te laat om haar patroonsfeest dit jaar **te vieren.**

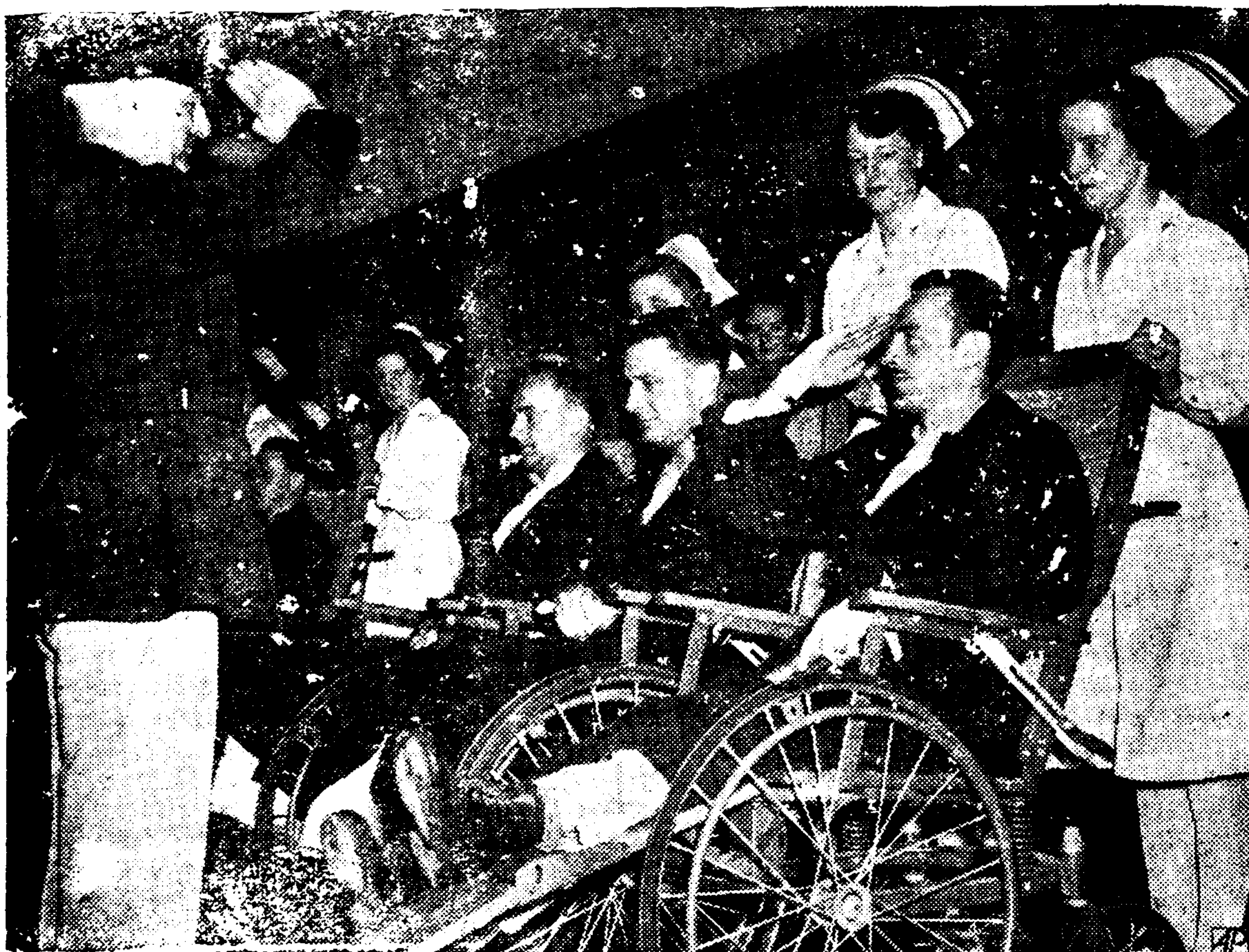
„VADERTJE LANGBEEN".

Velen zullen zich het boek „Vadertje Langbeen" van Jean Webster herinneren, dat kort na Wereldoorlog I opgang maakte, en waarnaar zowel een toneelstuk als een film vervaardigd werden, welke een even groot succes oogstten. Het was ongewijfeld de onbevangen geschiedenis van een meisjesleven, waarop dit verhaal gebouwd is, dat het zo aantrekkelijk maakte. Het gaf een frisse kijk op een na een moeilijke kindsheid tot een volop levende en werkende jonge vrouw zich ontwikkelend meisje. Het was verkwikkende lectuur na de drukkende oorlogsjaren, welke toen juist voorbij waren. Wij geloven, dat hierin het succes zowel van de roman als het toneelstuk lag.

Het is daarom een goede keuze van de Toneelgroep van het Algemeen Nederlands Verbond om haar debut te maken met dit gezonde, prettige en boeiende stuk, dat de wederwaardigheden van Jerusja, het vondelingetje laat zien, dat door een wonderlijke begunstiging van het lot en haar eigen openhartig en flink karakter uit de zwaarmoedige atmosfeer van het sombere en neerdrukkende gesticht komt in de wijde wereld van studie en letteren, waarbij het schaduwbeeld van „Vadertje Langbeen" een gewichtige, zij het gecamoufleerde rol speelt.

Het zal menigeen, die het van vroeger kende, genoegen doen dit verhaal nogmaals op het toneel te zien, en de jeugd, die het wellicht niet kent, kan gerust vader en moeder vergezellen om samen te genieten van de humoristische en ontroerende situatie, welke de schrijver door een zeer aardige intrigue heeft weten te scheppen.

Enige uren van weldadige ontspanning na het drukke werk in deze ook thans wederom spannende oorlogstijd, zal menigeen welkom zijn en daarom verdient het initiatief van het Algemeen Nederlands Verbond-bestuur tot het oprichten en instandhouden van een eigen toneelgroep alle lof. Wij hopen dan ook van harte, dat het eerste optreden van deze groep moge slagen.

Kolonel Sumner Waite begroet drie Noordamerikaanse helden van de Europese luchtoorlog in Halloran Hospitaal te New York na hun aankomst aan boord van de „Gripsholm" uit Duitse gevangenenkampen.

Generaal Douglas MacArthur grijpt de armen van een zijner soldaten bij de invasie van de Admiraliteitseilanden en zegt „Goed gedaan"!

Buitenland.

DE RUSSISCHE OPMARS IN BESSARABIË.

Henry Cassidy seint uit Moskou:

Door de uitlopers van de Karpatische bergen rukken de troepen van Maarschalk Ivan G. Konevs 2e Oekraïne-leger gestadig op naar de Proet en de belangrijke spoorlijn welke evenwijdig aan de rivier loopt op 8 kilometer ten Westen ervan. Deze spoorlijn vormt een der sleutels voor de Noordoostelijke hoek van Roemenië. Vooruitgeschoven eenheden van Konevs mobiele strijdkrachten voeren het tempo van hun opmars op in het vastere land van de stijgende Karpatische voetheuvels. Volgens berichten van het front zijn de troepen van het Rode leger reeds binnen zicht van de Karpaten. Van de heuvels uit kunnen zij een glimp opvangen van de kronkelende Proet — 25 kilometer verder naar het Westen. Door Konevs snelle vordering in het Noord-Oosten van Bessarabië tegen de Roemeense afdelingen aldaar schijnen de Duitse Bevelhebbers niet in staat haar samen te houden om op vastberaden wijze weerstand te bieden.

Blijkbaar voelen de nazies een krachtige druk van de Russische colonnes in de richting van Czernowitz, de belangrijke spoorwegstad aan de voet van de Karpaten, op ongeveer 145 kilometer ten Westen van Mogilev Podolski. Zij worstelen wanhopig om defensie-linies om de stad op te werpen, terwijl de Russische aanval uit het Noorden en Oosten in hevigheid toeneemt. Czernowitz wordt door Russische militaire experts beschouwd als de sleutel voor de Roemeense provincie Boekovina. (Moskou, (AP) 24.3)

WAT DE NAZIES VAN PLAN ZIJN.

De nazie-leiders die beseffen dat de oorlog verloren is en dat hun eigen volk zich tegen hen zal richten, hebben talrijke Duitse woonhuizen omgezet in gecamoufleerde forten, van waaruit zij de opstanden kunnen onderdrukken. Dit werd onthuld door Oscar Jacobi, een Zweedse journalist die onlangs uit Berlijn vertrok, in het tijdschrift „Colliers". Jacobi voorspelt, dat de dag nadert wanneer de nazies zullen moeten toegeven niet meer in staat te zijn de toestand in eigen land de baas te blijven. „Dat zal het teken zijn voor de nazies om hun laatste kaart uit te spelen: de uitroeiïng van alle personen die voordeel zouden kunnen trekken uit het overleven van het Derde Rijk, die verdacht worden van de intentie om mee te werken tot het opbouwen van een Vierde Rijk of om afvallige te worden teneinde hun eigen huid te redden. Met behulp van zwarte lijsten die reeds gereed zijn, zullen de Gestapo en de S.S. (elite garde) een eigen St. Bartholomeus nacht op touw zetten".

Jacobi zegt, dat hij alleen in Berlijn enkele honderden omgebouwde woonhuizen heeft gezien. „Ik weerspiegel ook de mening van verlichte geesten in Duitsland wanneer ik voorspel dat een volmaakte anarchie met een strijd van iedereen tegen ieder ander zal volgen op de omverwerping der nazies tenzij het leger ogenblikkelijk ingrijpt om de orde te herstellen. Ik gevoel dat geen woorden te sterk zijn om de ramp voor te stellen welke grote delen van de Duitse bevolking zal overkomen indien de nazies tijd hebben hun wraakplannen ten uitvoer te brengen: een Götterdämmerung volgens de versie van Himmler. De nazies hebben gezworen in terreur en verschrikking onder te gaan en zij zullen dit ook doen".

Uit conversaties in nazie-kringen trekt Jacobi de gevolgtrekking dat gas zal worden gebruikt in een poging om de invasie tegen te gaan. „Ingeval de Geallieerden een houvast in Frankrijk krijgen zullen de nazies wanhopig worden...... en het zal hun niet kunnen schelen of het gas een tweesnijdend zwaard blijkt te zijn dat door de Geallieerden als vergelding tegen de bevolking van het Reich zal worden gekeerd. Er is niets waarop men de hoop kan vestigen dat het nazieregime behoorlijk aan zijn eind kan komen zolang de slagzin van de nazies die van Madame de Pompadours is: „Après nous le déluge". [Na ons de zondvloed]. (New York, (AP) 23.3).

DUITSERS IN DE BALKAN.

Turkse berichten deelden mede, dat Duitse versterkingen naar alle punten aan de Roemeense en Bulgaarse kusten van de Zwarte Zee gezonden worden. Mogelijk [illegible] bezetting van de betrokken landen als voorbereiding tot het bieden van weerstand aan de oprukkende Russische legers

Turkije zelf werpt een achterdochtige blik op de uitgebreide Duitse troepenbewegingen in geheel Zuid-Oost Europa. Van betrouwbare zijde wordt vernomen, dat de Duitsers de volledige beheersing hebben over elke Roemeense en Bulgaarse stad aan de Zwarte Zee; alle plaatselijke troepen staan onder bevel van nazie-officieren. De Duitsers zouden elke beschikbare boot en schuit op de Donau gebruiken om troepen en materiaal te verplaatsen. Volgens een onbevestigde schatting uit Ankara hebben de nazies 25 divisies uit hun centrale reserve in Duitsland gebruikt om Hongarije, Roemenië en Bulgarije te bezetten. (Londen, (AP) 24.3).

DE JAPANSE INVASIE VAN BRITS INDIË.

Charles Grumich seint uit New Delhi:

De Japanse colonnes, die Brits Indië invaderen, bedreigen thans Imphal, een belangrijk wegencentrum in Manipur, uit het Zuiden en Oosten. Dit werd bekend gemaakt toen het Geallieerde Hoofdkwartier melding maakte van een vijandelijke strijdmacht, welke meer dan 125 kilometer gevorderd was door de vallei van de rivier de Manipur van Tiddin in het gebied van de Tsjinheuvels uit.

De verklaring van het Hoofdkwartier zeide, dat een colonne zich bevindt op 50 kilometer van Imphal aan de Westzijde van het Logtak-meer ten Zuiden van de stad. Dit bericht van een tweede invasie van Brits Indië binnen 24 uur door de Japanners was in tegenspraak met de vroegere berichten over activiteiten in het Tiddin-gebied waar volgens de bekendmakingen de vijand binnen de grenzen van Birma zou zijn gehouden.

Het bericht van gisteren zeide, dat een Geallieerde strijdmacht was uitgezonden „om af te rekenen met de Japanse eenheden die ten Noorden van Tiddin een flankeer-beweging uitvoeren", doch geen aanwijzing werd gegeven dat de vijand 125 kilometer was doorgedrongen in Brits Indië zowel uit het Zuiden als uit het Oosten in de buurt van Thaungdut aan de bovenloop van de Tsjindwin.

De Oostelijke Japanse invasiestrijdmacht bevindt zich ook op ongeveer 50 kilometer van Imphal.

Een Japanse doorbraak op de vlakte rondom Imphal van hun huidige stellingen uit is afhankelijk van de samentrekking van versterkingen welke groter moeten zijn dan tot nu toe zijn waargenomen, aldus zeide een zegsman van het Hoofdcommando in Zuid-Oost Azië. De rijstvelden op de vlakte van Imphal zouden binnen korte tijd kunnen worden omgezet in vliegvelden ingeval de Japanners hiervoor vliegtuigen beschikbaar hebben.

Wanneer en ingeval er gevechten ontstaan op de open vlakte zal het Geallieerde overwicht in de lucht in dit gebied naar verwachting een belangrijke rol spelen. De Japanse druk schijnt te zijn toegenomen langs het gehele front in Birma, hoewel het Hoofdkwartier in New Delhi zeide, dat de Geallieerde troepen zich van verschillende zijden richten op de invasie-colonnes in Brits Indië (New Delhi, (AP) 23.3).

LEEFT AMELIA EARHART NOG?

Eugene Burns seint in een vertraagd telegram van 5 Maart uit de Marshall-eilanden:

Terwijl het Noordamerikaanse vliegdekschip „Lexington" en het slagschip „Colorado" in Juli 1937 een uitgebreide speurtocht hielden naar de vliegster Amelia Earhart Puttnam en haar navi- [illegible] Japanse regering [illegible] nodig dat Noordamerikaanse vliegtuigen in de Marshall-eilanden zoeken. Wij zullen naar hen zoeken".

Dit werd heden bekend gemaakt door een officier van het vliegdekschip die hielp bij de oorspronkelijke speurtocht.

De belangstelling in het lot der Noordamerikaanse vliegers werd opnieuw gewekt door een exclusief bericht van de Associated Press waarin wordt gezegd, dat een Engels-sprekende inlandse zendeling, genaamd Eliu, aan Luitenant Eugene Bogan, officier voor burgerlijke aangelegenheden in de staf van het commando op een der atollen, mededeelde: „Een Japanse handelaar, genaamd Ajima deelde mij mede, dat een Noordamerikaanse vrouwelijke vlieger neerkwam tussen de atollen Jaluit en Ailinglapalap en dat zij opgepikt werd door een Japanse vissersboot. Volgens Ajima's verhaal werd zij naar Japan gevoerd".

De betrekkingen tussen Japan en de Verenigde Staten waren toen vriendschappelijk, hoewel de Japanners geen vreemdelingen toelieten tot de Marshall-eilanden (Marshall-eilanden, (AP) 23.3).

DE ONDERHANDELINGEN NOG NIET AFGEBROKEN.

Terwijl de Noordamerikaans-Finse betrekkingen aan een draad hangen, verklaarde Cordell Hull, dat voor zover hij wist de onderhandelingen tussen Rusland en Finland over de wapenstilstandsvoorwaarden nog niet afgebroken zijn. Dit wil zeggen dat bij het middaguur toen Hull sprak op zijn persconferentie, de pogingen om Finand uit de oorlog te krijgen nog niet zodanig verslechterd waren dat de Verenigde Staten zouden moeten beslissen of zij de betrekkingen met Finland al dan niet moeten verbreken. In antwoord op een vraag zeide Hull, dat de Noordamerikaanse regering nog hoopt [illegible] Duitsland zal weten los te werken (Washington, (AP) 23.3).

DE CARAIBISCHE CONFERENTIE.

De Westindische conferentie heeft het woord gegeven aan de technische deskundigen en hoorde blote feiten over de enorme medische problemen, welke komen kijken om het Caraibische gebied te ontdoen van zijn ziekten — een plaag van vele eeuwen. Luitenant Kolonel O. C. Wenger van de Noordamerikaanse Openbare Gezondheidsdienst, die het Brits-Noordamerikaans program ter bestrijding van geslachtsziekten op Trinidad leidt, zette de biezonderheden uiteen van het program, dat erop gericht is het probleem rechtstreeks aan te vatten. Op verschillende andere Britse eilanden wordt een dergelijk program ten uitvoer gebracht. (Barbados, (AP) 23.3).

DE UITBARSTING VAN DE VESUVIUS.

Zijne Eminentie Alessio Cardinaal Ascolesi van Napels heeft drie dagen van gebed uitgeschreven om de bescherming van St. Januarius, Patroonheilige van het Napolitaanse volk, af te smeken tegen de gevaren van de uitbarsting der Vesuvius — thans in de zesde dag.

De buste van den Heiligen Martelaar werd 's morgens uit de reliekenkast van de Cathedraal gehaald en Zaterdag de gehele dag in het publiek ten toon gesteld.

Het wonder van Januarius, dat door de Napolitanen aanvaard wordt maar niet door de Katholieken elders, is dat zijn gestold bloed, dat bewaard wordt in een vaas, op grote en biezondere gelegenheden vloeibaar wordt.

De hoofdstroom van lava, welke zich wel in tien takken verspreidde, doodde alle leven in de stad van San Sebastiano en verpletterde delen van andere steden.

Thans schijnt echter, dat de lava haar grootste werk reeds verricht heeft. Men gelooft, dat het gevaar voor de Torre del Greco en de Torre Annunziata geweken is. (Napels, (AP) 23.3).

[De mededeling van den AP-berichtgever, dat het wonder wel door de Napolitanen „maar niet door de katholieken elders" wordt aanvaard, is er naast. In de eerste plaats bestaat er geen verschil tussen de Katholieken van Napels en die van elders, en in de tweede plaats geldt het wonder slechts de verklaring, want of men katholiek van Napels is of van elders, of men Christen is of heiden, men staat hier voor een physiek waarneembaar feit, dat iedereen die ogen heeft kan waarnemen. Op 4 dagen in het jaar namelijk, wordt een geringe hoeveelheid bloed, welke in een vaas bewaard wordt, op onverklaarbare wijze vloeibaar. Dit vindt plaats op gezette tijden op 1 en 2 Mei, op 19 September en 16 December. Reeds de dag van te voren drommen [illegible] grote kerk van St. Januarius, waar de vaas in een zilveren buste van den heilige staat uitgestald. De geestelijkheid met Zijne Eminentie aan haar hoofd is vanzelfsprekend ook aanwezig. Op een gegeven ogenblik begint het gestolde bloed vloeibaar te worden. Dit gaat betrekkelijk langzaam. Als het vloeibaar is geworden laat een der geestelijken het zien aan het volk, waarbij hij het vaasje omkeert. Het bloed „loopt" dan. Het wordt niet z- dun en vloeibaar als wanneer het uit een wonde komt, het blijft dikkig, maar toch zo, dat wanneer het flesje omgekeerd wordt het naar de andere kant loopt.

Als deze ceremonie is afgelopen wordt het vaasje weer neergezet. Zodra het gestold is, wordt het nogmaals aan de menigte vertoond en omgekeerd om te laten zien dat er niets gebeurt. Tot nu toe is men er niet in geslaagd een natuurlijke verklaring hiervoor te vinden. Of men het een wonder wil noemen zal dus een quaestie van geloof of appreciatie zijn, maar het feit ontkennen kan niemand. — Redactie.]

ONS KONINKRIJK

HET BEZOEK VAN DE PRINSES AAN SANTO DOMINGO.

In het blad „La Nacion" van Santo Domingo treffen wij verschillende biezonderheden aan omtrent het bezoek, dat Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana op Zondag 5 Maart jl. heeft gebracht aan deze Republiek, om persoonlijk Haar gelukwensen te komen aanbieden ter gelegenheid van het Eeuwfeest der Onafhankelijkheid. Om 10 uur 's morgens arriveerde het vliegtuig op het vliegveld Generaal Andrews, waar vele vooraanstaande personen aanwezig waren, waaronder de leden van de Nederlandse missie de Heer Dr. Arthur Methöfer, Dr. W. Ch. de la Try Ellis en echtgenote, Schout bij Nacht Meyer Ranneft en de Heer John Menge. De Heer Methöfer stelde ogenblikkelijk de Prinses voor aan den Minister van Buitenlandse Zaken, Mr. Manuel A. Peña Battle, die Haar officieel welkom heette. Vervolgens werd Hare Koninklijke Hoogheid begroet door een [illegible] hoogwaardigheidsbekleders, waaronder de cabinetsministers. De militaire eerbewijzen werden gebracht. Een bataljon van het Dominicaanse leger onder Luitenant Kolonel Frank Feliz Miranda en een eskadron cavalerie presenteerden de wapenen. De volksliederen werden gespeeld en een saluut van twintig kanonschoten weerklonk. De troepen defileerden vervolgens voor de Prinses en hierna ging het naar de residentie van den President Zijne Excellentie Dr. Rafael Leonidas Trujillo Molina, Weldoener van het Vaderland en Hersteller van de Financiële Onafhankelijkheid. Hier werd de Prinses tevens begroet door de Eerste Dame van het land, Doña Maria de los Angeles Martinez de Trujillo.

Er werd een schitterende ontvangst gehouden in het Ramfis Paleis, waarbij vele hooggeplaatste Dominicanen aanwezig waren. Tijdens deze receptie werd Hare Koninklijke Hoogheid door den President gedecoreerd met de „Orden del Mérito de Juan Pablo Duarte en el grado de Gran Cruz Placa de Oro", het hoogste eerbewijs.

Na de officiële receptie, welke na twaalven eindigde, ontving de Prinses de leden van de Nederlandse kolonie in een aparte zaal van het Paleis waar Zij Zich gedurende verschillende minuten met hen onderhield. Kort daarna vond het vertrek plaats.

Laatste Nieuws.

— In de afgelopen nacht hebben Britse bommenwerpers spoorwegdoelen te Laon en doelen in het gebied van Lyon in Frankrijk aangevallen. Mosquito's vielen doelen in Dortmund en andere plaatsen in het Westen van Duitsland aan. Er werden mijnen gelegd in de vijandelijke wateren.

— Mountbattens Hoofdkwartier in New Delhi, maakte bekend, dat Geallieerde troepen de Japanse colonne hebben aangevallen, welke uit het Zuiden oprukt naar het belangrijk knooppunt van wegen te Imphal in de Manipus-vallei van Brits Indië.

De vijand werd verdreven van drie posities aan de weg tussen Tiddim en Imphal. Er is geen nieuws over de andere Japanse colonne, welke zich op ongeveer 50 kilometer ten Oosen van Imphal bevond.

— Uit Balboa (Kanaalzone) wordt gemeld dat Mevrouw Roosevelt er een bezoek gebracht heeft en 500 Portorikijnse soldaten toegesproken.

— Boris Polevoy, Sovjet-oorlogscorrespondent in Bessarabië, seinde aan „Pravda" dat de Duitsers en Roemenen in wilde verwarring vluchten met achterlating van geweren en machinegeweren. „Zij maken gebruik van elk mogelijk vervoermiddel; sommigen houden zich vast aan de staarten van paarden en laten zich voorttrekken. De meer gelukkigen vluchten op ossen". De correspondent zeide, dat de landbouwers van Bessarabië het oprukkende Rode leger tegemoet komen in processies met kerkvaandels en op traditionele wijze brood en zout aanbieden.

— Generaal Montgomery heeft in een toespraak tot de Britse grondstrijdkrachten, welke hij zal leiden bij de invasie, verklaard, dat de oorlog in Europa een jaar of langer zal duren — niemand kan het met zekerheid zeggen. Montgomery deed een beroep op de [illegible]

Hij heeft toch niet zulk een „ijzeren maag".

Mevrouw Roosevelt op Aruba.

Reeds vroeg begaven de Burgerlijke en Militaire Overheden zich jl. Dinsdag naar het vliegveld, deze keer langs de oude weg, voorbij het vroegere K.L.M.-stationgebouw, om daar de aankomst van Mevrouw Roosevelt mede te maken. Een afdeling van de Noordamerikaanse marine, alsook een sectie van de Noordamerikaanse luchtmacht staat als erewacht opgesteld.

Ongeveer 9.05 uur strijkt het indrukwekkend legervliegtuig, gescorteerd door twee gevechtsvliegtuigen neer, waarmede de Hoge Gast is medegekomen. Als de deur van het vliegtuig wordt open gedaan, ziet men enige leden van het meegekomen gezelschap uitstappen, waarna Mevrouw Roosevelt het vliegtuig verlaat en verwelkomd wordt door den Commandant van de Noordamerikaanse strijdkrachten, Commandant Samuel A. Clements, door Gezaghebber Izaak Wagemaker en Lloyd G. Smith van de Lago Oil Co.

Nederlandse en Noordamerikaanse Officieren worden begroet, waarna geleid door Gezaghebber Izaak Wagemaker, de aanwezige heren worden voorgesteld; onder anderen merkten wij op de Heren Dr. J. R. Arends, Statenlid; Mr. H. A. J. Gijsen, Maarten Noot, Ds. Gerard E. Alers, Pastoor Theodardus Bartel O.P., Dr. J. E. M. Arends, Godfried Eman, Carl Albrecht, Franz H. M. Karner, den Noordamerikaansen Vice-Consul, den Britsen Vice-Consul, Dr. R. C. Caroll, F. S. Campbell en J. S. Horrigan. Ook Statenleden Eman en Kwartsz, landraden Dussenbroek en Eman en den Venezolaansen Consul Dr. Angarita zijn aanwezig, doch helaas werd verzuimd deze aan Mevrouw Roosevelt voor te stellen.

Mevrouw Roosevelt wendt zich dan tot de aldaar opgestelde strijdkrachten en houdt dan een toespraak, waarin zij o.a. zegt de Noordamerikaanse mannen, die overal hun plichten doen te bewonderen; zij brengt van den President van de Verenigde Staten van Noord-Amerika de groeten mede en zegt verder, dat ook de Noordamerikaanse vrouwen van haar kant alles doen wat mogelijk is om mede te helpen de oorlog tot een goed einde te brengen; zij is trots te zien dat de Noordamerikaanse mannen op een heldhaftige wijze deel nemen aan de strijd om de wereld te redden van het grote lijden, waarin zij thans verkeert; zij bedankt de soldaten voor alles wat zij reeds gedaan hebben en wenst hun verder veel succes en Gods beste zegen.

In het officiersverblijf aldaar zijn de officieren van de luchtmacht verzameld, en begeeft Mevrouw Roosevelt zich in gezelschap van Commandant Clements daarheen, waar zij enige hartelijke woorden tot de officieren spreekt. Omdat het bezoek maar van korte tijd duur is, moet alles vlug gebeuren; de auto, die de Hoge Gast zal vervoeren, staat al klaar: de U.S.Marine Packard nr. 404, met rood — wit — blauwe vlag en drie ballen erin, bestuurd door twee Noordamerikaanse Mariniers. Voorafgegaan door twee politie — motorcombinaties de auto van de Politie — commandant Kapitein Theoplilus van Erp, gaat het dan in volle vaart naar San Nicolas. Bij het K.L.M. stationgebouw staan veel belangstellende te kijken naar de Hoge Bezoekster, die zij niet mochten zien. Langs de weg bij de brug van Perkietenbos staan auto's opgesteld van Oranjestedelingen, die daar hun kans afwachten om Mevrouw Roosevelt te zien, want aan Oranjestad zal de eer van een bezoek niet worden gedaan.

Het verkeer, dat zich op de weg beweegt, gaat beleefd opzij als de auto's aankomen en reeds om 9.25 uur bevindt Mevrouw Roosevelt zich in het Savanetakamp. Op een groot plein, staan verschillende afdelingen van de Noordamerikaanse Legermacht en van de Nederlandse Troepen met de respectieve vlaggen en banieren opgesteld. Hartelijk wuift Mevrouw Roosevelt de soldaten toe en wordt zij op een podium geleid, waar een microfoon staat. Commandant Clements leidt Mevrouw Roosevelt in, waarna Zij met een zeer vaste stem het woord voert tot de aanwezige soldaten en zegt, dat het voor haar een voldoening is tot de Noordmerikaanse soldaten te mogen spreken, ongetwijfeld bestaat ook bij de luisteraars belangstelling om te weten, dat hun taak op zeer hoge prijs wordt gesteld door den President en door een ieder, daar hun taak bijdraagt om de wereld te helpen en te redden; zij bedankt allen voor het vele, dat zij reeds gedaan hebben; de Noordamerikaanse vrouw doet thuis ook haar deel en tot slot wenst Mevrouw Roosevelt aan allen succes toe in hun werk hier of waar zij ook gaan zullen.

In de cantine staan de officieren verzameld, die speciaal bezoek krijgen van de „Eerste Dame" van hun land, waar zij begint met te zeggen, dat het haar spijt vanwege haar beperkte tijd niet in de gelegenheid te zijn allen de hand te drukken, maar het is voor haar een genoegen de officieren te kunnen bezoeken en hun goed geluk te wensen met alles wat zij voor de goede zaak ondernemen.

Het naast het kamp gelegen Militaire Hospitaal krijgt vervolgens een beurt, waar zij zich in de verschillende afdelingen begeeft en zich onderhoudt met de patiënten.

De bij het vliegveld achtergebleven auto's van het gezelschap sluiten zich hier aan bij No. 404, waarop men verder naar San Nicolas rijdt.

De volgende stopplaats wordt het U.S.O.-gebouw te San Nicolas. Aldaar wordt Mevrouw Roosevelt ontvangen door den Heer Robert Vint, den directeur van de United States Organization. Heel wat inwoners van San Nicolas zijn toegelopen om de Hoge Bezoekster te zien; vooral veel bewoners van de Noordamerikaanse Lago-kolonie, die Mevrouw Roosevelt hartelijk toejuichen, wanneer zij uit de auto stapt. Vriendelijk groet Mevrouw Roosevelt terug. In de club van de U.S.O. wordt een aantal Noordamerikaanse dames aan Mevrouw Roosevelt voorgesteld, en vervolgens bezichtigt Zij het interieur van de club; de keurig geklede zwarte dames achter het buffet krijgen een vriendelijke knik, de kok wordt ook nog bezocht op zijn eigen terrein, de verschillende recreatie-zalen met biljartgelegenheden enz., worden alle bezocht en toont Mevrouw Roosevelt grote belangstelling voor de ontspanningsgelegenheid van de Noordamerikaanse soldaten; Mevrouw Roosevelt zegt ook het werk van den Heer Robert Vint op prijs te stellen, met een vriendelijk gezicht informeert zij wie de mooie tekeningen aan de wand hebben aangebracht, „dat is het werk van enige van onze medewerkers", antwoordt de Heer Vint.

Wanneer zij het U.S.O.-gebouw verlaat, is het publiek in nog groter getale toegelopen en met hartelijk handgeklap, wordt Zij begroet. Zij kijkt heel vriendelijk naar het samengekomen publiek en wuift ze toe. Een handdruk aan den Heer Vint tot afscheid en nu gaat het door de B. van der Veen Zeppenfeldtstraat naar de Lago Oil Co. Door de hoofdpoort van de Lago wordt gereden dwars door de raffinaderij-terreinen. Het werk gaat gewoon door. Mevrouw Roosevelt krijgt alles te zien in zijn dagelijkse doen. Niets wordt stop gezet ,immers ieder uur werk van de Lago helpt mede aan de algemene oorlogsinspanning van de Geallieerden.

Als aan de andere kant de fabrieksterreinen wordt uitgereden, gaat de stoet naar de Noordamerikaanse Marine-barakken; een afdeling staat daar opgesteld en wederom spreekt Zij de manschappen toe; de barakken worden bezocht, waarna Zij zich begeeft naar de Officierscantine om daar de officieren van de Noordamerikaanse Marine toe te spreken; in de cantine staan enige leuzen aan de wand geschilderd: „Men drinking, proceed at your risk", „Danger, men drinking".

De gehele stoet staat hierna weer klaar om verder te gaan naar de laatste bezoekplaats: de residentie van den Noordamerikaansen Commandant Kolonel, Samuel A. Clements, Bungalow 90. Voor het huis staat een grote groep Noordamerikaanse vrouwen, mannen en kinderen, die huis en haard verlaten hebben om haar Mevrouw Roosevelt met handgeklap te komen begroeten als zij uit de auto stapt.

In de commandantswoning wordt een aantal bewoners van de Lago-kolonie door Mevrouw Roosevelt ontvangen, die hun opwachting kwamen maken. Enige verfrissing wordt gebruikt en alvorens weg te gaan, spreekt Mevrouw Roosevelt in keurige woorden het gezelschap toe; daarbij zegt Zij, dat de oorlog zoveel verandering heeft gebracht in ons leven, hoeveel gemakken moet men nu wel missen, rantsoenen van verschillende artikelen, maar eten hebben wij genoeg. Velen doen groot werk in de oorlogvoering, het Rode Kruis o.a. Verder vertelt zij hoe zij in 1942 de oorlog van dichtbij gezien heeft in Engeland, hoe erg het was om te zien hoe de oorlog daar haar gevolgen heeft nagelaten en nog dagelijks ongerieven bezorgt; het is zelfs zo erg, dat men daar gewoon is gaan geraken aan de oorlog, op straat spelende kinderen kunnen den vreemdeling vertellen of het geruis van Geallieerde of van vijandige vliegtuigen afkomstig is. „Het was toen, dat de betekenis van de oorlog tot mij doordrong", zegt Mevrouw Roosevelt; „tot de inspanning voor de oorlog moeten wij allen bijdragen, niet alleen de mannen, maar ook de vrouwen, die thuis dienen te blijven moeten moedig zijn".

Mevrouw Roosevelt zegt tot slot blij te zijn hier te komen om allen te bedanken voor alles wat zij voor de Verenigde Staten van Noord-Amerika gedaan hebben en nog doen en wenst hun het beste toe.

Als Mevrouw Roosevelt de commandantswoning verlaat, groot gejuich, hartelijk teruggroet en weg is zij weer in volle gang met een vaart van 70 — 80 km. per uur, is Zij op het vliegveld. Van de vergezellende autoriteiten neemt Zij afscheid met een handdruk aan een ieder en om 11.20 uur stijgt het vliegtuig weer op om het Hoge Bezoek aan Aruba weer tot het verleden te doen behoren.

Naar aanleiding van het feit, dat enige leden bij het ontvangstgezelschap op het vliegveld, aan Mevrouw Roosevelt niet werden voorgesteld, heeft het Statenlid Jan Hendrik Albert Eman een telegram aan den Gouverneur verzonden.

De Gezaghebber zond aan de Heren, die niet werden voorgesteld een brief waarin staat:

„Tengevolge van omstandigheden buiten mijn wil en niettegenstaande uw aanwezigheid door mij aan den Commandant der U.S.A.-forces tot twee maal toe werd beklemtoond, ben ik niet in staat gesteld u aan Mevrouw Roosevelt voor te stellen. De regeling van de ontvangst berustte niet bij de Nederlandse autoriteiten".

WIJ ONTVINGEN

Er is weer een blad verschenen en wel op Aruba. Victoriablad heet het nieuwe persproduct, orgaan van de Arubaanse Sport Vereniging „Victoria" te San Nicolas Aruba. Redacteur is de Heer J. de D. Arends en Assistent Redacteur de Heer J. Hasselmeyer. De verzorging van het blad geschiedt met beperkte middelen door de Heren M. Kock en S. Geerman.

Het eerste nummer, waarvan alles, met uitzondering van een vers van Joost van den Vondel, in het Papiament geschreven is, maakt een werkelijk aardige indruk.

Natuurlijk bestaat het grootste deel van de inhoud uit Sportnieuws, maar ook is er sociaal nieuws, een vervolgverhaal en een moppenrubriek. Wij twijfelen er niet aan of de leden van „Victoria" zullen smullen van hun nieuw blad.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

Naar aanleiding van het stuk in de „Amigoe di Curaçao" van 21 Maart, „Landsradio verstrikt in de bureaucratie", gaarne het volgende.

Uit dit stuk zal men de conclusie trekken, dat de Landsradio het publiek liefst niet helpt. Het tegendeel is waar. Dit wordt altijd gedaan, en van den schrijver van dit stuk werden meermalen telegrammen op een stukje papier aangenomen. Dit telegram echter werd aangeboden op een vodje papier en was bijna onleesbaar, reden waarom de aannemende ambtenaar zich hield aan de voorschriften door de Censuur gesteld om het in tweevoud te eisen, daar hij verantwoordelijk wordt gesteld voor foutieve doorzending.

De zakenman censor heeft nog nooit een telegram geweigerd omdat het niet in tweevoud kwam. Wat een praestatie. Geen zakenman zijnde, geloof ik, dat ook in de censuur „service" moet zijn.

Tenslotte nog dit, op een kantoor, waar zakelijk wordt gewerkt, houdt men steeds van de verzonden telegrammen een afschrift, dus een kleine moeite om meteen een extra afschrift te maken voor de censuur.

J. W. P. Peiliker,
Hoofd van de Landsradiodienst.

Kerkberichten.

Week van 26 Maart t/m 1 April.
Zo.: Passiezondag.
Ma.: H. Joannes Damascenus, Kerkleraar.

De gelovigen worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens na de H. Mis of 's middags te komen biechten.

CATHEDRALE ST. ANNA-KERK.

Otrabanda.

Pastoor: M. J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507.

Zondag:
5.— H.Mis.
6.— H. Mis, waaronder Algemeen H. Communie voor de mannen.
7.30 Kindermis.
9.— Gezongen Hoogmis.
19.— Kruisweg.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis.
Iedere avond om 19 uur Rozenhoedje.
Do.: 7.— Congregatie voor de meisjes.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaars.
19.— Lijdensmeditaties in de Papiamentse taal.
Biechten: 's morgens na de H. Mis, op verzoek en na 16 uur.

H. ROZENKRANSKERK,

Pietermaai.

Pastoor: C. v.d. Looy, O.P., tel. 2170.
spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:
5.30 H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
19.— Kruisweg.

Weekdagen:
5.30 H. Mis (beh. Za.).
6.— en 6.30 H. Mis.
Iedere dag om 19 uur Rozenhoedje.
Di.: 7.— Congregatie voor de meisjes.
19.— Lijdensmeditaties.
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaars.
Biechten: Na de H. Mis, iedere dag tussen 16 en 18 uur, en 's avonds na Rozenhoedje.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.

Pastoor: Th. Exler O.P. tel. 2413.

Zondag:
5.— H.Mis.
6.15 H. Communie uitreiken.
6.30 H. Mis.
7.45 Kindermis.
9.— Hoogmis.
19.— Kruisweg.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis.
Do.: 6.30 Congregatie; om 19 uur Lijdensmeditaties in de Papiamentse taal.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaars.
Biechten: na Lof. Zaterdag de gehele dag.
Iedere 2e en 4e Zondag van de maand Predicatie in het Nederlands.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL,

Groot Kwartier.

Pastoor P. Elie O.P., tel. 1967.
spreekuur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:
5.— H. Mis.
7.— Kindermis.
8.30 Hoogmis.
19.— Lijdensmeditaties in de Papiamentse taal.
Weekdagen: 6.30 H. Mis (behalve Zaterdag).
Di.: 19.30 Lijdensmeditaties in het Nederlands.
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART,

Janwé.

Pastoor A. C. de Valk O.P., tel. 2365, spreekuur: 7 — 9 uur behalve Zondag.

Zondag:
5.30 H. Mis.
8.30 Hoogmis.
19.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis (behalve Zaterdag).
Biechten: elke dag na H. Mis tot 9 uur. Za. van 16 tot 18 uur.

H. TERESIA-KERK, Juicio.

Pastoor H. Penninx O.P. tel. 1367 spreekuur 7 — 9 uur (behalve Zondag).

Zondag:
5.— H.Mis.
8.— Hoogmis.
18.30 Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis (behalve Zaterdag).
Di.: 19.— Lijdensmeditaties in de Papiamentse taal.
Do.: 7.— Congregatie voor de meisjes.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaars.
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: 's morgens na H. Mis tot 8 uur; Zaterdag van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GESTICHT.

Zo.: 7.— H. Mis; 16 — Lof.
Weekd. 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof.
Do.: 17 tot 18 uur Aanbidding voor de vrede.

KERK H. FRANCISCUS VAN ASSISIE, Oranjestad — Aruba.

Pastoor Th. Bartel O.P., tel. 34; spreekuren: alle weekdagen van 7.15 — 8.15 uur, alsmede om 10 uur, en om 18.30 behalve 's Zaterdags.

Zondag:
5.30 H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.45 Hoogmis.
18.30 Lof.
Weekd.: HH. Missen om 6 uur en 6.30 uur.
Donderdags 18.30 uur lof ter ere van het Allerheiligst Sacrament.
Biechten: Alle weekdagen onder en na de HH. Missen en 's namiddags om 15.30 uur. 's Zaterdags bovendien van 15.30 tot 19 uur.

Journalistiek Leven in Curaçao.

19.

Volgens De Curaçaosche Courant van 13 December 1862, is de komst der eerste drukkerij op Curaçao dus aan een natuurramp te wijten. In een vroeger nummer van hetzelfde blad, De Curaçaosche Courant van 9 December 1837 evenwel wordt een geheel andere oorzaak opgegeven. Daar leest men:

„Deze onderneming werd begonnen door wijlen den Heer William Lee, die in Caracas een drukkerij had opgericht, doch die na de nederlaag der Independenten in 1812 zijn toevlucht tot dit eiland had genomen."

Een geheel andere reden dus: een politieke quaestie, waarbij de Schot William Lee misschien niet rechtstreeks betrokken was, maar ten aanzien waarvan hij — die mogelijk met zijn drukpers op de verliezende partij gewed had — het toch maar beter achtte haar te ontvluchten. Welke van beide redenen de juiste is, kunnen wij niet [illegible]. Wij staan hier dus voor het merkwaardig geval, dat een blad de geschiedenis van zijn eigen ontstaan niet meer weet. Dit doet zich meer voor op Curaçao, maar ook elders. M. van [illegible], die in zijn „Het Bolwerk van den Bladen Pionier" (Hilversum 1936), de katholieke pers in Nederland beschrijft, stuitte op dezelfde moeilijkheid in Nederland, waar wel archieven zijn!

Hij schrijft op blz. [illegible] van zijn boek: „Een jaartal, dat bladen in de kop weergeven, stemt lang niet altijd overeen met de feitelijke stichtingsdatum. De motivering van dit verschil is niet altijd te ontraadselen geweest. Voorts geven sommige bladen in speciale edities bij diverse jubilea en herdenkingsdata over de geschiedenis van hun eigen blad geheel andersluidende feiten, terwijl wij moesten constateren, dat de jongste publicaties dan niet altijd de juiste waren."

Zo dit laatste ook van de komst der eerste drukkerij op Curaçao zou gelden, zou dus niet een natuurramp, doch een revolutie de oorzaak geweest zijn, evenals ..... in de loop dierzelfde 19e eeuw zovele revoluties in Venezuela drukkerijen en kranten op Curaçao in het leven riepen.

Boven de huidige Ritz-bar stond Curaçao's eerste drukkerij.

In elk geval had Curaçao in 1812 zijn eerste eigen drukkerij. Zij werd gevestigd aan de Herenstraat No. 20 (boven de tegenwoordige Ritz-bar). Gedurende 117 jaren heeft de drukkerij van De Curaçaosche Courant daar op de bovenverdieping gestaan. In 1929 werd zij overgebracht naar haar tegenwoordige plaats achter de Fortkerk.

Het eerste nummer van De Curaçaosche Courant kwam nog hetzelfde jaar, op 11 December 1812, uit. Het was het eerste drukwerk ooit op Curaçao verschenen.

Journalistiek gesproken was er plaats voor een krant. De wereld stond in rep en roer. Napoleon hield zijn tocht naar Rusland; revoluties braken uit in bijna alle Europese en Zuidamerikaanse landen; de Turkse quaestie hield allen gespannen en zovele zaken meer.

En zo meende Lee geredelijk te mogen rekenen op de bijval des publieks. Niet echter alzo, gelijk blijken zal.

Lee stelde zijn krant, die hij The Curaçao Gazette and Commercial Advertiser noemde, in het Engels, doch in vertaling luidde zijn nu historisch geworden hoofdartikel van 11 December 1812 — het eerste op Curaçao — als volgt:

Curaçao's eerste hoofdartikel.

„Het genoegen, dat de meeste mensen ondervinden bij het gebruik van een krant, spruit voornamelijk uit de kennis van de velerlei handelingen van de staatkundige, militaire, letterkundige en handelswereld.

Onze verbeelding kan ternauwernood een belangwekkender onderwerp hebben dan het volgen van de voortgang van een leger met al de wisselvalligheden van de veldtocht, of met het beschouwen van de onvervaarde en stoute achtervolging van de vijanden zijns land door de zeelui op de woedende baren van de grenzenloze oceaan, of te zien hoe zij hen in hun eigen havens blokkeren met onverwinbaar geduld en onuitputtelijke geest.

Voor niemand is het van groter belang dan de stand van zaken in binnen- en buitenland te leren kennen, dan voor den koopman. Hij bemerkt, dat het in zijn voordeel is te weten, waar hij die handelsartikelen kan verwerven, welke het best bij zijn plannen passen, op welke markt hij voor de hoogste prijs kan verkopen hetgeen hij bezit.

Voor den staatsman is het van wezenlijke noodzaak zich te vergewissen van de bestuursstelsels in de verschillende delen der aarde, van de bronnen van een land, deszelfs sterkte, middelen en alles wat berekend dient te worden om een oorlog te voeren.

Het is evenwel niet ieders bestemming Koopman of Staatsman te zijn, doch dit neemt het nut niet weg zich de kennis die van zo wezenlijk belang is voor dit of dat, te bezitten en toe te eigenen. Deze moet men over het algemeen uit dezelfde bron putten: een krant, en zij levert ongeveer een gelijke maat van voldoening voor allen.

Het gebruik van staatkundige en commerciële publicaties strekt tot verlichting van het begrip tot verbreding van inzicht en het verdrijft die engheid van verstand, welke het kenmerk is dergenen, wier gedachten nimmer de grenzen van hun eigen zaak hebben overschreden.

Opzet van dit blad is niemand, wie hij ook zij, te belasteren of te kwetsen, direct noch indirect. Indien domheid en ondeugd soms gestriemd zullen worden, zal dit zo gedaan worden, dat aan maatschappij noch enkeling nadeel wordt berokkend. Overvloedige bemoediging is er voor ieder, wien het goeddunkt, om elke nuttige en voor het openbaar bestemde gedachte, te doen afkondigen en wie geneigd is zulke gedachten aan den Redacteur mede te delen, kan rekenen op volle aandacht.

Het doel van den Drukker is gericht op de hoop de welwillendheid te verwerven van het Publiek en in het biezonder van zijn abonnees alsook van allen die hem zullen begunstigen met hun bestellingen, voor het bereiken van welk doel thans alle vereisten gereed zijn, om ze vlug en wel verzorgd naar de wensen van het Publiek uit te voeren.

William Lee.

* * *

Tegenslagen en vroege dood van Curaçao's eersten journalist.

Hoe prikkelend het genoegen was, dat Lee meende te zien in de ontwikkeling der kennis van de velerlei handelingen van staatslieden, krijgers, letterkundigen en kooplieden, en hoe vanzelfsprekend ons thans Lee's uitlatingen voorkomen, het publiek, aan hetwelk Lee zijn nederige diensten had aangeboden, reageerde slechts matig. Lee, die in zijn persoon de naar huidige journalistieke standaard onverenigbare functies van eigenaar, drukker en redacteur verenigde, die de redactie voerde en er tevens een instituut voor handelsdrukwerk op na hield, had al terstond met grote financiële tegenslagen te worstelen, gelijk uit het vervolg zal blijken.

Gelukkig was de drukkerij er en zij bleef er, zodat de drukkerij van De Curaçaosche Courant, thans sedert 1929 in het Fort Amsterdam achter de Protestantse Kerk gevestigd, de oudste van ons eiland is.

Wordt vervolgd.